

Borut Gartner

KOMU IN ZAKAJ PASIJONI DANES?

*Če v sebi opazite kaj dobrega, zasluge za to pripišite Bogu, ne sebi.
Vedite pa, da je zlo, ki ga zagrešite, vaše in da si ga morate priznati.»*

Iz Pravila sv. Benedikta

Da bi se zlo širilo, je dovolj, da dobri ljudje nič ne ukrepajo.

Edmund Burke

Vsem vernikom ... brezvernikom ... iščočim. Prav vsem ljudem tega sveta. Ne glede na spol, rasno, versko in politično pripadnost. Zakaj? Da bi odkrili tudi tisto drugo življenjsko kvaliteto, za katero se nam zdi, da ne obstaja, da je plod znanstvene fantastike, da je mrtva. A mrtva in prazna in prav nič fantastična je življenjska kvaliteta, ki jo živimo prav ta hip. Ta je ena sama stresna muka, ki uničuje notranjo lepoto posameznika in ga vedno bolj stiska in zvija. Lahko bi rekel, da je to naš svetovni pasijon, naše svetovno trpljenje. Pasijon ali trpljenje, pa nas posledično vodi v območje premišljevanja. Vabi tebe in mene. Vabi vso svetovno skupnost, – da premišluje, pride do spoznanja in ukrepa. V prvi vrsti pa je Kristusov pasijon namenjen *posamezniku*. Ta ima priložnost skozi molitev vzpostaviti pogovor z Njim, ki brezkompromisno širi roke in nudi resnično zavetje, v katerega lahko izlijemo vso osebno stisko in breme. Vso tisto najbolj čuvano osebno intimo, ki jo včasih skrivamo sami pred sabo. Srečanje in pogovor z Njim nas osvobaja, prerodi in na novo oblikuje našega duha in telo, utrdi vero in nas pripelje v bližino Njega, ki je luč, ljubezen in pravi prijatelj. On nam daje zavetje, objem in tolažbo, ne da bi za to dobroto izstavljal račun. Od nas pa je kulturno, da to nesebično dobroto, skrb in razdajanje prenesemo na ljudi v okolici. Vsega tega sodobni človek sočloveku ni zmožen dati. Današnji človek tava v puščavi, utrujen od prevar in laži, zapeljan od kvazigospodarjev in omamljen od računalniške magije. On pa nam sveti in kaže pot iz te stiske.

Kristusov pasijon je edinstven dogodek, je nepojasnjena pozitivna energija, ki se nevidno, neslišno in brez vonja in barve ob velikonočnem času razlije med človeštvo. Ta energija ima nesluteno moč, človek/človeštvo pa ima vsako leto znova priložnost, da vendarle naredi ta svet bolj solidaren in pravičen.

Škofjeloški pasijon (ŠP), ki smo ga že nekajkrat uprizorili in ga doživeli, nima samo vizualne spektakularnosti in masovne privlačnosti. Daleč od tega. Vizualna procesija je samo prikaz davnega spomina, kako so naši predniki doživljali velikonočno skrivnost. Prava moč in bogastvo Škofjeloškega pasijona je *Pasijonski Duh*. To pomeni, da posamezniki-pasijonci prostovoljno, predano, pošteno, požrtvo-

valno, ljubeznivo in z močno vero sprejmejo svoj »križ«, ki ga nosijo skozi ves proces, ne da bi za to kaj zahtevali. S tem izkazujemo malo spoštovanja Njegovemu trpljenju za nas in želimo v dejanjih pokazati človeške vrednote, ki so se izgubile. Moč ŠP je v veličastnem ljudskem načinu uprizoritve, a tu nimam v mislih samo udeležencev procesije, ampak tudi vse ljudi iz zaledja in obiskovalce predstav. Ves ta skupek ljudi predstavlja ključ, ki odklene vrata pasijonskemu vzdušju. Namen uprizoritev je usmerjen tudi v dobrodelnost. Škofjeloški pasijon, uprizorjen v letu 2009, je zaobjel vso to lepoto in zdaj je naša naloga in dolžnost, da te vrednote v pripravah na uprizoritve 2015 samo še dvignemo na višji nivo. Moja naloga ni, da bi prepričeval gledališki svet, ampak da bi združeval, povezoval in usmerjal vso to množico »drugačnih« ljudi in obratno. V skupini se izrazi moč duha.

»Umetniki«, ki se na kakršen koli »umetniški« način dotaknejo te svete tematike (skladatelji, pevci, režiserji, igralci, slikarji, pesniki, pisatelji, kiparji ...) in ponudijo ljudem svoje umetnije na vpogled, ne bi smeli tega delati in kazati iz materialnih ali slavo spevnih vzgibov. Vse, kar je povezano z besedo Kristusov pasijon, vzbuja spoštovanje. Edini avtor in glavni igralec te znamenite vesoljne drame je Jezus. On je tisti, ki bo »izstavljaj račune«. Vsak umetnik, ki ga je Jezus nagovoril, bi moral svojo umetnijo doumeti kot dar in priložnost, da se upre materialnim nagradam oziroma jih brez omembe svojega imena (če nagrado sprejme) razprši med uboge. Zapisano je: *Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.*

Pasijoni se v današnjem času ponujajo prav vsem ljudem, ki na stežaj odpirajo svoja srca z namenom da nas Njegovo trpljenje združi v svetovno fizično maso, ki premišljuje današnjo sliko sveta, ki se želi odcepiti iz avtoceste materializma in zla na stezo duhovno obogatenega življenja, ki je seme dobrote. To spoznanje danes ni več znanstvena fantastika ampak živa realnost, dejstvo. Samo vprašanje časa je, kdaj se bo človek/človeštvo dovolj opogumilo in obrnilo jadra svoje barke. Zadnji čas je, da svoja razmišljanja začnemo tudi resnično živeti. Samo filozofiranje, teoretiziranje, simpoziji in kongresi, brezmejna sestankovanja in pametovanja ne bodo spremenili podobe sveta. Spremembe v dobro je treba preprosto živeti. Zato potrebujemo minimum, in to je lastna volja in vera, ki naj postaneta vzor vsem zbeganim in iščočim.

Vsem pasijoncem (še posebej škofjeloškim), predhodnim voditeljem procesije in vsem ljudem, ki so kakorkoli pripomogli, da je danes Škofjeloški pasijon že svetovno prepoznaven, državnemu voditelju in vodji krščanske cerkve na Slovenskem, vsem razumnikom in akademikom in vsem ljudem odprti src po vsem svetu želim, da v velikonočnem času skupaj zajamemo nov pasijonski dih, ki nas bo varno vodil v naslednjem letu, ko bomo skupaj skušali udejanjati človeške vrednote, da bi naši mali otroci, ki šele vstopajo v življenje, dobili vzorno in lepo sliko sveta-kraja, kjer bodo fizično kvalitetno preživeli svoj čas.

Borut, nedelja, 4. marca 2012